

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszu-aszói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágotthai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MÉGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepiacz 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponként 4-5 óra között található.

Nagy-Küküllőmegyei érdeklő közlemények Horváth László társzerkesztőhöz Segesvárra, Kis-Küküllőmegyei érdeklő közlemények Gyöngyösi István társzerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

KIADÓ-HIVATAL:

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 7 ft, fél évre 3 ft 50 kr, negyed évre 1 ft 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos garmond-sor vagy annak helye 5 kr. (1-10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdemény után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.
Nyílttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. Budapesténé Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus); Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein s Vogler (Otto Maasz); Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

Szegényedünk.*)

(**) Ezzel a témával foglalkoznak utolsó időben úgy a nemzetiségek, mint a kolozsvári és fővárosi lapok. Egyik oldalról nemzetiségi, más oldalról nemzetgazdasági és társadalmi szempontból vitatják meg a kérdést és minden vita oda irányul és azt akarja bizonyítani, hogy szegényedünk.

Utóbbi időben e kérdés tárgyalására főleg Petrescu P. N., a nagy-szebeni „Albina” brassói fióktelepének pénztárosa a „Gaz.”-ban közzétett tanulmánya és illetve a hazai román pénzügyeknek ismertetése adott okot. Petrescu alaposan ismerte a román pénzügyeket körülményesen leírta azok keletkezését, forgalmát, alapítóit stb. A ki e ezikeket figyelmesen olvasta, láthatta, hogy a román pénzügyek nagy előmenetelt tettek és ma — persze első sorban az Albina — jelentékeny szerepet visznek a hazai pénzpiacra. Petrescu cikkeit magáévá tette egy névtelen journalista és ha jól emléksziünk, épen egy kolozsvári lapban a f. év január havában önálló cikket írt a román pénzügyekről, de szóról-szóra Petrescu munkájából vette a szárazon papírra vetett adatokat. Később commentálva lett az utóbbi cikk fővárosi lapokban is. Ezeknek tenorja az vala, hogy a román pénzügyek immár az összes románokat fogva tartják és a románok veszve vannak a magyar államessze számára. Utóbb a „Tribuna” — szokás szerint — neki ment a kormánynak, mintha ez a szegény románokat erősebben nyuzná az adóval, mint másokat és mintha az adóért jobban szorítaná a románokat, mint másokat és innen van, hogy a románok elszegényednek. Ez persze a „Tribuna”-tól és hivatól régen hangoztatott phrasis. A „Tribuna” ezen valótlán és nem épen szellemes cikkei immár alkalmat adtak a „Kolozsvár”-nak annak kimutatására, hogy nem az adó, hanem a román uzsora és a román pénzügyek teszik szegénynek a népet. A „Kolozsvár” sok igazat ír a román

*) Szívesen adunk helyet ezen cikknek, mely pénzügyeinknél fennálló némely visszásságot — bár talán kissé nagyon is egyoldalulag — világít meg, fentartva, hogy ezen mindezenre fontos napi kérdéshez más szempontból is hozzájárunk.

A szerk.

pénzügyekről és szívesen aláírjuk, hogy míg a román ember pénzhez jut, sok költségbe kerül; mert fizetnie kell annak, ki megmondja neki, hogy melyik banknál kap pénzt, ki megmutatja neki, hol a bank, hol van a váltó-áruda stb. Ámde ugyanígy jár a magyar és a szász paraszt is. Hiába! ma váltón loval az utolsó paraszt is és maga a törvény is megkönnyíti e lovagolást, mert annak, ki írni nem tud, vezetik a kezét. T. lapársunk csupán a román ember sorsával foglalkozott, de elfelejté a magyar ember sorsát. Ha igaz az, hogy egy pénzügy mindazokra, kiknek pénzkölcsönt ad, egyszersmind saját politikai és nemzetiségi meggyőződését ráocroálja, akkor sok magyar ember is a román pénzügyek kezében volna. Avagy azt hiszi a „Kolozsvár”, hogy a román pénzügy csak román ember által kerestetik fel? Lehet, hogy ez így van Kolozsvárott, de másképp van ez Temesváron, Brassóban és egyebütt. Nálunk — Brassóban — oda megy az ember pénzért, hol könnyebben kapja, ha nem is épen olcsóbban. Oda teszi pénzét, hol több kamatot adnak, ha mindjárt román pénzügyet adja is. És a brassói Albina fiókjának könyvei bizonyítást tehetnének a mellett, hogy betéteinek legnagyobb része magyarok és szászok tulajdonát képezi. Sőt tudunk arra is esetet, hogy magyar pénzügyet fölösleges pénzét az Albina tette.

Összefoglalhatjuk tehát amaz okokat, melyeknél fogva a román pénzügyek nagyobbára prosperálnak és haladnak: nagyobb kamatot fizetnek, mint a magyar pénzügyek legnagyobb része; gyorsan eszközlik a jelzálogkölcsönt, sokkal gyorsabban, mint például a kisbirtokosok földhitelintézete, hol hónapokig tart, míg egy jelzálogkölcsön kifizetésre kerül, végül könnyen eszközli a váltókölcsönt és nem censurálja a váltókat tulszigorral, semmiesetre sem úgy, mint az olcsó pénzt adó osztrák-magyar bank. Tegyük ezt így magyar pénzügyeink is és akkor magyarjaink nem mennek a román pénzügyekhez, de még a románok is hozzánk jönnek.

Belföld.

Brassó, március hó 13. Mint előre várható volt, a Tisza Kálmán visszalépése folytán beállott kormányválság minden nagyobb nehézség nélkül nyert megoldást.

Nem is volt ez másképpen lehetséges, mert a kiváló tehetségekben oly gazdag szabadelvű párt, mely nem személy, de eszme körül csoportosult, a legfontosabb állást is betöltheti.

Mint a fővárosból érkezett távirataink eleitől kezdve jelezték, az új kormány megalakítására Szapáry Gyula gróf eddigi földmívelési miniszter hivatott meg a korona által, s a Tisza-kabinet legtöbb tagja, Teleky gróf kivételével, megtartja tárcáját az új kormányelnök alatt is, ki a miniszterelnökség mellett a belügyi tárczát is elvállalta. A megüresedett földmívelési tárczát megyénk érdemekben gazdag főispánja: gróf Bethlen András, ez ideig egyúttal szász comes és Szebenmegye főispánja vállalja el, s ezzel az új kormány teljesen megalakult.

Gróf Bethlen Andrásnak a cabinetbe való belépése által a kormány egy kiváló erőt, a földmívelési tárcza egy alapos készségű, nagy látókörű vezetőt nyert.

Mi, kiknek szerencsénk volt őt a városunkra annyira válságosnak látszott vámháború alatt főispánul birhatni, leginkább vagyunk abban a helyzetben, hogy méltathassuk személyiségét. — Gróf Bethlen András kicsiny és nagy feladatok megoldásánál mindig nagynak bizonyult, s az adott feladat megoldásánál nem oly eszközöket keresett, melyek a fennálló hiányt így vagy amúgy orvosolják, de mindenben nagyszabású gondolkozása minden eszelekvésében, minden intézkedésében, a gondjaira bízott törvényhatóságok jövődjétől alaposan elkötelezett törekedett megteremteni, s mennyire sikerült ez neki, annak fényes bizonyítékát képezi a városunkban rohamos egymásutánban fejlődő nagy iparvállalatok, a vasúthálózatnak kibővítése, mely hivatva van Brassót hazánk keleti forgalma legjelentékenyebb gócpontjává alakítani.

A mennyire örömmel tölt el, hogy szeretett főispánunk városunk érdekében is szerzett elévülhetlen érdemei hazánk intőző körei által is kellő méltatásban részesültek, s a mennyire örvendünk, hogy a fontos földmívelési tárczát avatott kezeiben tudjuk annyira fáj s aggodalommal tölt el a gondolat, hogy őt, kinek bölcs vezetése alatt annyi korábban lé-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Ezen tárcza története.

Írta: Senki.

Nőtlen vagyok s ennél fogva természetesen egyedül lakom. Künn hideg, zimankós decemberi idő jár; sűrű, nagy pelyhekben esik a hó, a szél pedig úgy sivít, mintha csak érezné, hogy ő most a korlátlan ur — az utcaszögleteken és a kapubejáratok alatt. Szobámban kellemes meleg van, a kályhában pattog a tűz és én dolgaime végeztem után — nem lévén kivel társalognom — előveszem a legújabb regény második kötetét, ledülök pamlagomra és olvasok. A regény nagyon érdekes; már annyira haladtam benne, hogy a következő lapon a hős választottjának okvetlenül szerelmet fog vallani; képzelhetik, mily izgatott vagyok, a betűk csak úgy tánczólnak előttem, oly gyorsan olvasok. De hogy is ne! hiszen alig néhány perc választ el attól a nevezetes jelenettől, melynek kedvéért írják meg a legtöbb regényt.

Egyszerre csak kopog valaki szobám ajtaján; mérgesen becsapom a könyvet és inkább kiáltom, mint mondom: „Szabad!” Az ajtó megnyílik és a

„Brassó” tisztelt szerkesztője lép be hozzám s egyenesen azzal ront reám, hogy lapja számára írjak valamiféle tárczacikket. Én megkínálom egy szíval, azon reményben, hogy annak élvezete mellett könnyebben lesz kapacitálható s aztán szabadkozom, hogy az nem lehet, nekem se kedvem, se időm tárczák megírására nincs s több eféle.

Ezalatt ő azonban már kezébe vette asztalomról a hirtelen oda dobott könyvet és diabolikus mosollyal arcán mondja: „Tehát regényolvasáshoz — kedves barátom — van idő, de nekem nem akarod e szíveséget megtenni. Semmiféle mentséget nem fogadok el; te írni fogsz, a tárgy megválasztását tökéletesen reád bízom; a földolog, hogy hamar elkészüljön és mielőbb a nyomdába kerüljön.” Evvel felugrott székéről, vette kalapját és oly hirtelen eltűnt, mintha ott sem lett volna nálam; hihetőleg még egy néhány halandót szándékozott ily módon boldogítani, vagy inkább boldogtalanítani...

Én tehát ismét egyedül vagyok szobámban, azaz hogy nem is vagyok már egyedül; a sarokból folyton kandikál felém egy csúf szörnyeteg és úgy látom, hogy minden pillanatban elnyomni készül. A gond ez, melyet a szerkesztő nyakamba akasztott: tárczát kell írni, még pedig hamarosan és se kedv,

se tárgy hozzá. Ilyen és hasonló esetekben van nekem egy különös szokásom: pipára gyujtok és úgy próbálom szerencsét. Ekkor is így tettem: elővettem egy hosszú száru csibukot, rágyujtottam és miután még néhány hasáb fát raktam a tűzre és kinézvén az ablakon, meggyőződtem róla, hogy másnapra pompás szánút leend, leültem egy karosszékre íróasztalom elé; elkészítettem néhány kutyanyelvet (azon hosszú keskeny papírszeleteket híjják így, melyekre a kéziratokat szokás vetni), kezembe vettem a pennát és elkezdtem — csibukozni. Ez csak ment volna a maga rendje és módja szerint, de a gondolatok sehogy sem akartak agyamban megszülemleni, hiába rágtam közbe-közbe a tollszár végét.

Merő időtöltésből a szájamon kieresztett füstgomolyok alakját nézegettem; mint emelkednek lassan fölfelé, miként képeznek kis felhőket, mint lesznek belőlük kis forgó gömbök és mint tűnnek el hirtelen nyom nélkül a levegőben. Hirtelen e füstkarikák mind jobban és jobban tömörülnek, sűrűsödnek, már egy nagy golyót látszanak képezni, a melynek határvonalai mindinkább emberi alakhoz hasonlítanak; egyszerre a golyó szétpattan és egy bájos, fiatal leány tűnik fel bámuló szemeim előtt. Földöntúlnak tartaná az ember, a mint e felhőtrónuson lebeg:

tezett ellentét elenyészett, nem tudhatjuk többé megegyei ügyeink élén.

A kormány e kiegészítések után új erővel lép a parlamentarizmus küzdőterébe; a változások csakis személyi változás jellegével bírnak; az eszme, melynek szolgálatában áll, a régi marad, s a párt, mely eddig a Tisza Kálmán által lobogtatott zászlót követte, követni fogja ugyanezt a zászlót ezután is, miután azt a fáradt hadvezér kezéből gróf Szapáry Gyula vette át, s a kormány eddigi oszlopai, új erővel gyarapodva, győzelemre vezérlik a nemzetet, mint a múltban, úgy a jövőben is.

Külföld.

A tavaszi levegő bomlasztó hatása a politikai világban éppen úgy mutatkozik, mint a természetben; mindenféle crisisekről szól a hír. Alig van ország, melyben kormány — vagy pártcrisis nem volna. Így van ez nem csak nálunk, hanem Ausztriában, Franciaországban, Szerbiában és Bulgáriában és legfőképpen Németországban.

A német birodalmi választások teljes befejezése után már most nem szenved kétséget, hogy a kormány eddigi többsége annyira leolvadt, hogy a régi szolgálatot többé meg nem teheti. De miféle elemekre támaszkodják a kormány ezután, azt senki sem tudja. Volt róla szó, hogy az ultramontán centumpárt s a conservatívek két csoportja képezik ezután a kormánypártot s a centrum egyik vidéki lapja már egész diadallal hirdette a kulturharc idejéből fenmaradt egyházi törvények utolsó maradványainak eltörlését; de e hír alaposságát előre is megegyeztetve az az érdekes tény, hogy az említett pártok összevéve sem képeznék a többséget. Hogy pedig a nemzeti szabadelvűek még a centumpártiak oldalán is megmaradnának a többségben, az merőben lehetetlen. Mivel eddig sehol sem mutatkoznak azok az elemek, melyeknek segítségével a kormány folytathatná a birodalom további consolidációjára irányuló működését, sokan annál szívesebben hitték, hogy Bismarck hg. most csakugyan hajlandó nyugalomba vonulni, pedig ezt a dolgok természete s a nagy kancellár jelleme éppen most nem engedik meg. Bismarck bármikor vonulhat inkább vissza, mint most mikor Németország egészséges fejlődése sokkal nagyobb nehézségekkel áll szemben, mint valaha. Mert nem szabad elfelejteni, hogy a parlamentarizmus helyzet nehézségeit rendkívül fokozza az a körülmény, hogy a császár merész kezdeményezése folytán a socialis kérdés is sokkal acutabbá lett, mint bármikor azelőtt. Valószínű, hogy ez a kérdés rövid idő múlva egész Európát fogja izgalomban tartani. Ilyen időben a Bismarck-féle emberek visszavonulásra, pihenésre nem gondolhatnak.

A brassói magyar dalárda titkári jelentése az 1889-dik évről.

(Folytatás.)

Több oldalról vett meghívás folytán tervezte tett vidékre való két kirándulás is, a melyek azon-

ban a rendkívüli szigorú időviszonyokból és a fellépett járványos betegségből (Influenza) folyó akadályok miatt kedvezőbb időre halasztattak, a mi annál is inkább történt, mert már a működő tagok által decz. 12-én tartott ülésen elnök egy hozzá beérkezett 87 aláírással ellátott ívet mutatott be, mely szerint pártoló közönségünk a kellemetlen őszi hirlapi polemia után visszavonult dalárdát újból akarja a nyilvános működés terén látni s óhajtja, hogy eddig oly kedves találkozási helyül szolgált estélyeit kezdje megmivelőbb. Az értekezlet e felhívást örömmel fogadta, mert benne egyfelől a pártoló közönség nyilvánuló jóakarátát látta, másfelől pedig elégtételt talált a tapasztalt méltatlanságokért. És az értekezlet egyhangulag kimondta, hogy az egylet nyilvános működését folytatja és a viszonyokhoz mérten rövid időn megtartja az évi III-ik rendes estélyét. Az estély — több körülmény közbenjötté miatt — még csak febr. 22-én volt megtartható. A műsor válogatott volt, annak előadása a helybeli magyar és német lapok bírálata szerint is jól sikerült, de közönségünk is oly szép szép számmal jelent meg, hogy a különben elég tágas termet zsufolásig tölté meg. Meg volt tehát az anyagi siker mellett az erkölcsi is, melyre mi dalárok oly féltékenyek voltunk mindig, és most a két-szeresen kitüntetett zászló alatt még féltékenyebbek vagyunk. Mintha kibékülési ünnep akart volna ez estélyünk lenni, oly tüntetőleg halmozta el a diszes közönség az éneklőket tapsaival és tetszés-nyilvánításával és oly lelkesen és szívből zengették el ezek gyönyörű dalaikat. De nem is lehetett és nem is lehet másként, mert hisz

„Dalában érez a nemzet“

és mi e nemzet tagja vagyunk s

„A mi dalunk honszeretet.“

(Folytatása következik.)

Nagy-szebeni krónika.

(Szinház. — Műkedvelő társulat. — Dalkör.)

(D o-r). Szintársulatunk folyton a közönség szép pártfogása mellett játszik s valóban jól esik látnunk, hogy közönségünk a méltányolni valót tudja is méltányolni.

E hó 8-án Konti egyik újabb művén, a „Suhancz“-on volt a sor. Tudvalevőleg a szerző e darabjában önmagához tér vissza egy kicsikét. Az „Eleven ördög“, meg a „Királyfogás“ nagyon bevésődtek lelkébe, nem bír szabadulni ezeknek egyik-másik dalától. De azért szívesen elismerjük, hogy a darab új alkotásu zenei részletei között is találunk szépségeket.

A szöveget sem lehet pusztán operette-silányságnak mondani, sőt ha nem is sok benne az elmés-ség — némi cselekvény is áll előttünk, talán azért, mert a párisi naplopóból van átdolgozva.

A szereplők, csaknem kivétel nélkül, kedvelettel, odaadással játsztak. A főfő suhancz, Bácskay k. a. sem nem énekel, sem nem ábrázolt még ily hiven, találóan és természetesen e színpadon, mint

metlen zajt egy mély sóhaj és egy gyöngy suhogás követi; szép látogatóm ellebbent és előttem áll egy szurtos képű — cipészinas. „Elhoztam az új cipőt, tekintetes ur“, mondja vigyorgó pofával. Engem e váratlan zavarás annyira kihozott sodromból, hogy a cipőt az inasnak csaknem fejéhez vágtam. De végre is mit volt tennem; a kedves leánya, leendő nőm eltűnt, mielőtt egyszer is megcsókoltattam volna és nem volt reményem arra, hogy valaha visszatérjen; belé kellett nyugodnom keserves sorsomba. Felpróbáltam az új cipőket s talán mondanom sem kell, hogy akkori kedélyállapotomban egyáltalán nem találtam jóknak. „Itt van!“ — mondom a gyerekeknek — — vidd vissza a cipőket mesterednek és mondd meg neki, hogy mind a kettő rossz: az egyik kicsiny, a másik nagy.“ Az inas ugyan váltig bizonygatta, hogy ez lehetetlen, mert egy kaptafára készült mind a kettő, én azonban drákói ítéltemtől nem tágitottam és a gyereket egyszerűen elkergettem. Hargomban még a szokásos tiz krajczárnyi borraivalót sem adtam meg neki.

S mindez annak a következménye, hogy nekem a „Brassó“ számára tárczát kellett írnom. Ha holnap a cipészinas a szerkesztő uron hajtja be piczuláját, úgy engem e miatt ne vádoljon senki.

Elég szerencsétlenség reám nézve, hogy az a tündöklő angyal oly hirtelen elhagyott, hogy még mindig nőtlen vagyok s egyedül ülök hideg szobámban; a kályha is kihűlt, a pipa is elaludt... De legalább a tárczacikk elkészült.

ez este. Kivált a 2-ik felvonás coupletjével ragadta el a közönséget; a taps oly elementárisan tört ki, hogy meg kellett ismételnie. Kantay k. a. a nála állandó ügyességgel ábrázolta az öreg nagymamát. Cserváry k. a. megmutatta, hogy valóban coloratur-énekesnő; a 2-ik felvonásbeli magánrészletét eleinte némi elfogódással, de csakhamar annál nagyobb hatással, finom árnyazással énekelte; a közönség zajos tapsa jutalmazta érette. Vihary kitűnően személyesítette a félszeg gyámot; Mezey azonban, ez a genialis alkotó, ezuttal nem igen remekelt; többre képes, mint a mennyit ezuttal produkált.

A karok szépen, sikerrel működtek közre, ép úgy, mint Szekeres, a jellemzetes tábornok s némileg Benedekné is, a kinek azonban a báróné hatásos jeleneteiben még több sikert lehetett volna elérnie.

9-én a „Reservisták“-at adták, ezt az ugynevezett francia bohózatot Rákosi Viktor magyarosításában. Ha valaki figyelemmel olvassa azokat a szellemes, élcektől pattogó tárczacikkeket, a melyeket, Rákosi, alias Sipulus szokott írni, alig hiszi el, hogy ez a hosszú lére nyújtott „bohózat“ is ugyanő tőle kerül ki. Mert igaz, hogy van benne mindenféle rangú és rendű egyéniség: konzerv-gyáros és liferáns, elégedetlen feleség, mérnök, ifjú boldog nőcske, káplár, báró, operette-énekesnő, százados, őrmester, főhadnagy, színésznő, cselédek, tejesarnokbeli kihordó inas, rezervista, utazó hölgy, utas ember, postás, vásárfelügyelő, paraszt ember, paraszt asszony, pin-czerleány, — az is igaz, hogy a cselekvény szintere egyszer az o. á. v. pályaudvara, máskor Vác, aztán megint Vác, végre Nagy-Maros, — van benne veszekedés, udvarlás, panasz, sóhaj, kaczerkodás, katonai gyakorlat, kaszárnyaseprés, kirándulás, vízbe hullás, csolnakázás, kiabálás stb. stb., hanem mindez még korántsem elég, hogy a mű bohózat legyen.

Ha Vihary, a liferáns s mindezek fölött Benedek, a lakodalma napján berukkolt rezervista nem fejtenek ki játékkukban anyai megkapó eleven-séget, ügyességet, bizony halálra unta volna magát a közönség. A mi dalrész van a darabban, az éppen úgy talál belé s ép úgy elhagyható bátorsággal, mint akármelyik drámában.

Közönség csekély száma volt az ugyane napra eső dalestély miatt.

*

Műkedvelő társulatunk, a mely az utóbbi évben vajmi ritkán, talán mindössze kétszer mutatta meg, hogy létezik, e hó 16-án tartja évi rendes közgyűlését. Annak idején még visszatérhetünk reá.

*

Dalkörünk szintén e hó 9-én rendezte ez évi rendes első dalestélyét a következő változatos műsorral: 1. „Tavaszi elmúlt“, férfikar Lányitól; — 2. „Kettős“ „Suhanczból“ Kontitól, énekelte Sugár k. a., és Thomandl J., Kiss J. zongorakiséréte mellett; — 3. Bál-jeleneti kar, „Guzmann Johanna“ cz. dalműből Verditől, előadja a vegyes kar; — 4. a.) A völgyi róza Hermestől, b.) Tavasz érkezése Franz-tól, mindkettő vegyes kar; — 5. Sopransóló, „Suhancz“-ból, énekelte Sugár k. a., Kiss J. zongorakiséréte mellett. — 6. „A veteránok“, férfikar Szentirmaytól.

Mindezen számok egészben véve szépen sikerültek, különösen nagy hatást tett az utolsó szám, újabb bizonyosságul a Dalkör régi jó hírnevének. Az estély látogatottsága megfelelt a legvérmesebb reményeknek, az anyagi sikerrel is meg lehet elégedve a derék egyesület. Természetes, hogy előadás után a mulatozó ifjuság szokott animóval rogtta hajnalig.

Szinház.

Hétfőn Benedix „Die zärtlichen Verwandten“ cz. vigjátéka került színre. A darab eléggé ismeretes s így nem szükséges annak méltatásába bocsátkoznunk. Az előadás nem volt ugyan teljesen kifogástalan, mindamellett az összjáték — eltekintve attól, hogy itt-ott kissé vontatott volt — elég jól sikerült. Az egyes szereplők közül általában a hölgyek jobb alakításokat mutattak be, mint a férfiak. Különösen Robe és Müller k. a. -ok érdemelnek dicséretet: az előbbi a naiv fiatal leányt igen kedvesen és természetesen adta, míg az utóbbi a kedves rokonok által mellőzött Thusnelda szerepében meleg és igazi érzelmetől áthatott előadása által vált ki, miben rokonszenves hangja rendkívül elősegítette. Förster k. a. a férj után vadászó vén kisasszony nem éppen háladatos szerepét elég ügyesen játszotta: nagyon zavaró azonban azon szokása, hogy a szavak utolsó szótagját nagyon megnyújtja. Marietta k. a., Schomanekné és Mül-

de egész megjelenése oly való, majdnem kézzel fogható, hogy legfőlegbb földi angyal lehetett. Hosszu, fényesaranyszőke haja szabadon omlott le vállaira; egyetlen fehér jászmin volt beletűzve, de ez kellemes illatával egész szobámat betölté. Szemei sötétkek s mindamellet, hogy úgy szikráztak, mint a villám, mégis birtokosuk ártatlanságának tükrét képezték.

Rózsás arca, piros ajkai s hófehér vállai csak emelték azon varázshatást, melyet e bűvös megjelenés reám gyakorolt. Eleinte szólni sem mertem hozzá, tartván tőle, hogy az első emberi hang hallatára eltűnnék.

Később halkan, alig hallhatóan megkérdeztem: „Ki vagy, te szép teremtes; az egekben állaszálott angyal, avagy csak földi lény?“ Erre ő oly hangon, mely a legszebb énekre emlékeztetett, válaszolá: „Nem vagyok én angyal; földi lény vagyok, az is nagyon szerencsétlen; árva vagyok, nincsen se apám, se anyám, eljöttem hozzád, hogy könyörülj rajtam és végy magadhoz.“ A szép leány szomorú sorsa rendkívül meghatott, bizalma jól esett, ártatlansága ép oly meggyőző volt, mint magasztos szépsége, szóval én e néhány pillanat alatt tökéletesen belé szerettem és ennél fogva így folytatam beszélgetésünket: „Kérésedre, bájos árva, így válaszolok: én szeretlek, imádlak, forrón, igazán és tiszta szíveimből; ha te is tudsz viszonsszeretni, úgy légy nőm! Szeretsz-e?“ Ő fejével „igen“ t bólintott és piruló arcát felém hajtá, hogy szűz ajkaira a valódi szerelem első csókját rálehelhessem...

E pillanatban újból nyikorog az ajtó; e kelle-

erné kis szerepeikben derekasan megállták helyüket. A férfiak közül első helyen Berlat kell megemlítenünk, ki a gazdag, de a mellett műveletlen, képzelődő fex szerepében valóban excellált — úgy külső megjelenése, mint játéka által; jobban affectálni már nem igen lehetett volna, a mi ez alkalommal kivételesen dicséret-számba megy. Níed t Gynla nem egészen találta magát bele szerepébe; játéka kissé hidegen hagyta a közönséget. Ugyanez áll fokozottabb mértékben Freytagról, míg Trautsch mint szerelmes egyáltalán nem felelt meg. Mozdulatai szögletesek, előadásában nincsen semmi élénkség, semmi hév, mimikája is nagyon gyöngye. A színház — az idén talán először — nem telt meg teljesen közönséggel.

Kedden „A hét sváb” című operette ismételtetett.

NAPI HIREK.

Meghívás. Tisztelettel kérjük a „Brassó megyei állandó márczius 15-iki bizottság” tagjait, hogy sziveskedjenek szombaton délelőtt fél 11 órakor a kasszinó helyiségében megjelenni, hogy onnan testületeg vonulhassunk az ünnepély színhelyére. Brassó, 1790. márcz. 12. Koós F., elnök. Killyi E. titkár. — A márczius 15-iki ünnepély programja: 1) Hymnus* Erkel Ferencztől; éneklő a „Brassói magyar dalárda.” 2) Ünnepi megnyitó Koós Ferencz bizottsági elnök által. 3) Alkalmi szónoklat Barácz Sándor főgymnasiun tanár által. 4. Kossuth-nóta, irta Lányi Ernő, éneklő a Dalárda. 5. Szavaltat, Binder Jenő főreáliskolai tanár által. 6. „Talpra magyar”, irta szölyvai Nagy Károly, éneklő a Dalárda.

„Iskola és szülőház” címmel f. hó 15-ikén új tanügyi lap indul meg Brassóban. A lap szerkesztője Józsa Mihály ág. ev. hitoktató, azonban támogatja őt ezen munkájában egy bizottság, mely az összes helybeli magyar tanintézetek képviselőiből van összeállítva. Érdekkel várjuk a lap mutatványszámát.

Csángó vértanúk. Lapunk múlt évi 119-ik és 121-ik számaiban fel lettek sorolva azon csángó vértanúk nevei, kik az 1848—49-iki szabadságharc alatt vértanui halált szenvedtek: Összesen 40-en. Ezekhez számítódik azon 8 csángó is, kik 1848 év december 23-ikán Hosszúfalu községben megöltek. Szász György hosszúfalusi ev. lelkész a parochia udvarán kegyetlen kínzások között halt meg, mert kintzónak pénzt nem adhatott. Köpe T. András, Czigány György, Csukás András, Tóth Mihály, Sárjai János agyonlővettek, Dávid István pedig verés következtében halt meg. Hosszúfalu bírja Bacsó Mihály sajátkezüleg irta meg kiállott szenvedéseinek sorozatát s ebben egyebek közt ezt írja: „Kaptam a muszkától jószágomért 50 botot”. A csángó vértanúk száma e szerint az 5 községből összesen 48-at tesz ki. S midőn már ily formán a csángó vértanúk ügye tisztázva van, nincsen egyéb hátra, mint hogy a közönség karolja fel a vértanúknak emelendő szobor ügyét, mert hiszen azok, kik a hazáért haltak meg, megérdemlik a halás utódok kegyeletét.

Tizezer forintos adomány az akadémiának. Tornyai Schosberger Zsigmond hétfőn, f. hó 10-én a magy. tud. akadémiának tizezer forintot adományozott azon czélból, hogy annak évi kamatai külföldi nevezetes nemzetgazdasági írók műveinek magyar nyelven való kiadására használtassanak fel.

A Röder-testvérek hangversenye. Holnap pénteken este lesz a Nro. 1. termében a Röder-testvéreknek általunk már jelzett hangversenye. A rendkívül érdekes műsora következő: 1. Beethoven, Esdurquartett, zongora-, hegedű-, mély-hegedű- és gordonkára. 2. Mendelssohn, Concert hegedű- és zongorára. 3. Servais, Souvenir de St. Petersburg, gordonkára. 4. Schumann, Esdur-quartett. 5. Hauser, Magyar rhapsodia, hegedűre. 6. Popper, Tarantella, gordonkára. — Belépti jegyek Zeidner H. könyvkereskedésében kaphatók.

Rendőri hír. Tegnapelőtt egy kis fekete kutya lett elfogva; közelebbi a városkapitányságnál lehet megtudni.

A cellulose gyár ünnepélyes megnyitása holnapután azaz szombaton megy végbe, mely alkalomra a gyár igazgatósága Pallavicini gróffal élén Budapestről lerándul. A min. tértessülünk, Baross kereskedelmi miniszter is megígérte, hogy — ha csak teheti — részt veend a gyár ünnepélyes megnyitásán; a beállott kormányválság azonban jelenlétét nagyon is kétségessé teszi. Az igazgatóság részéről a helybeli főbb hivatalok előljárói is meghívottak az ünnepélyes megnyitásra.

Halálozás. Benkő Sándor nyug. cs. és kir. ka-

pitány, a sepsi-szentgyörgyi „Ferencz József”-kórháznak évek hosszú során át hűséges és buzgó gondnokak f. hó 9-én reggel alig egy heti szenvedés után tüdőlobban elhunyt.

Kis-küüllőmegyei hírek. Kisdedóvoda megnyitása. E hó 10-én d. e. 11 órakor nyitott meg a dicső-szentmártoni kisdedóvó-intézet szépszámu közönség és az állami iskolák gondnoksági tagjainak jelenlétében, mely alkalommal Hilibi Gál Domokos, vármegyei alispán és a gondnokság alelnökének leendő beszéde után az eddig beiratkozott 20—30 kisded kellemesen megható éneke s két kis leányka alkalmi versecskéinek elmondása töltötte be a szépen sikerült ünnepséget. — A dicső-szentmártoni iparos körben e hó 16-án délután 3 órakor Gyöngyösi István, polg. isk. igazgató felolvasást tart „Minő eszközök által vivhatja ki az iparos osztály a társadalom közbecsülését?” címmel.

Újabb adakozás a csángó-szoborra. Gödri M. né gyűjtőívén Csernátfaluban adakoztak: Gödri J. 1 frt, Köpe János szeszgyáros 3 frt, Sipos János k. jegyző 2 frt, Sipos István 50 krt., ifj. Gocsmán-Bacsó András 1 frt, Kiss János 30 krt., Hosszu Gyula, Dasisch József, Neumann Egyed István 20—20 krt. Neumann Mór 30 krt, Stingl Karolina 50 krt., Krausz Adolf 40 krt, Koródi Róza 20 krt, Gödri András 1 frt 10 krt, Veres B. János, Domokos István 1—1 frtot, Koródi István 1 frt 20 krt, Salaki József, Bartha Zsigmond 1—1 frtot, Gyurka József 50 krt, Erdélyi Márton 1 frt, Péter András 50 krt, Filk Ernő 40 krt, Jónás János 1 frt 20 krt, Erdélyi Mihály 20 krt, Török Józsefné és Kupcsay János 30—30 krt, Herszenyi Kálmán és Gödri Mihály 1—1 frt, öz. Musát Ilona 20 krt, Magdó János 1 frt, Petke Károlyné 40 krt, Kövér Lázárné 20 krt, Gödri György 30 krt, Pap István 8 krt, Borscs Mihály 50 krt, Szén András 4 krt, Jónás Péter 10 krt, Szén János 4 krt, Orbán József 2 krt, Gyurka Mihály 10 krt, Giró Szász István 4 krt, Borscs Jánosné 5 krt, Gödri Márton 8 krt, Vachspres N. 20 krt, öz. Szörnyü Kata 2 krt, Lőrincz János 10 krt, Dimény György 50 krt, Veress Borscs István, Csáki Márton, Székely András, Fejér Mihály, Gödri Márton, Nagy András, Jakab János, és Roznován Miklós 20—20 krt, Krausz Ruben 1 frt, Főrizs Mihály 40 krt, Rab János 20 krt, Fejér István 10 krt, Schadt János 30 krt, Fekete József 50 krt, Bede Dániel 20 krt, dr. Póka Dezső 1 frt, Thomasz Mari 20 krt, Gyerkó János 10 krt, Giró Szász András 50 krt, Gross Henriette 1 frt, Gödri Mihályné 50 krt, Benze Balázs 50 krt, Henter Gábor 1 frt, Nyics György 20 krt, Gross Károly és Sának Péter 30—30 krt, Sának János, ifj. Seewald Ferencz, Bartos Samu és dr. Tompa István 1—1 frt, összesen 40 frt 57 krt. — E lapok idei 23-ik számában ki volt mutatva 43 frt 44 krt. A most kimutatott összeg 83 frt 91 krt. A lelkes gyűjtő és az adakozók fogadják köszönetemet. Koós Ferencz. kir. tanácsos tanfelügyelő.

Táviratok.

Budapest, márcz. 12. *) A kabinet megalakítása befejezettnek tekinthető. Gróf Szapáry Gyula miniszterelnök és belügyminiszter, gróf Bethlen András, Brassó- és Székely megyék főispánja, földmívelési miniszter. A többi tárczát az eddigi miniszterek megtartják.

Budapest, márcz. 12. A képviselőház ma rövid ülést tartott. Az ülés érdemleges tárgyalásokba nem bocsátkozott, de mindamellett rendkívül népes volt, a mi a politikai helyzetben leli magyarázatát. A képviselőház holnap délután ismét ülést tart, melyen a miniszterium lemondása be fog jelenteni.

Irodalom.

„A legújabb kor története”, 1825—1880 irta Dr. Marczali Henrik. Budapest, Révai testvérek. 2. füzet. A jelen évszáz történetének megírása valóban nagyon érzett hiányt pótol s a szerző ismert neve elég jótállás a vállalat eredményéért. E második füzet a III. fejezettel indul meg, a mely a reactio korát tárgyalja Franciaországban (1824—30). Ennek bevezetése után itt olvassuk a titkos társaságokat, X. Károly uralmát s Villéle miniszteriumát, majd a Polignacét az ordonnanceokat. Ezzel áttér a mű a júliusi forradalom korára, a népmozgalmakra, az utcai harcokra, X. Károly bukására, az orleáni hercegre, a polgár királyságra; ezt követik az alkotmányváltozások, a revolutio s az eu-

*) Ezen táviratot helybeli t. előfizetőink már tegnap lapunk külön kiadásában megkapták.

rópai udvarok, Algier elfoglalása. A belga forradalom nyitja meg a negyedik fejezetet s a brüsszeli forradalom kezdő része végzi be a füzetet. Melegen ajánljuk a hézagpótló művet olvasóinknak, annival inkább, mert megszerzése — 30 kr. egy füzetért — a kiadó által, ki oly gondnal, csinnal állítja — ki nagyon meg van könnyítve.

„Ethnografia”, 3. szám, szerkeszti Dr. Réthy László. Tartalma ez: Pápay A. vogulok és osztjákoknál; Dr. Czambel „A tót népköltészeti kiadványok kritikájához”; Dr. Marienescu „Baba Dochia”; Dr. Réthy „Traján-Decebál tradíciók az oláhoknál”; Nagy G. „A magyar név”; Herrmann „Jelentés az 1889. évi bécsi anthropologiai kongressusról”; Társasági értesítések. Folyóiratok és lapok repertoriuma. Néprajzi könyvtár. Kiadja Hornyánszky V. akad. könyvkereskedése Budapesten.

Közgazdaság.

A brassói kereskedelmi- és iparkamara f. év márczius 6-án tartott rendkívüli ülése a következő ügyek elintézésével foglalkozott: Első tárgyat az ülésnek a kamara tagsági díjainak változtatása képezte az 1890. évre; a mennyiben az eddigi 4 százalékos illetmény ezutánra, miután a három székely megye a kamarából kivonatik s a Marosvásárhelyt ujlág létesítendő kamarába kebeleztetik be, elegendő nem lenne, elhatározatott, hogy tekintettel a tagok érdekeire, a kamara a kereskedelemügyi miniszternek jóváhagyását fogja kérni aziránt, hogy ezen 4 százalékos illetmény 5 százalékra emeltessék föl. A második pontját a napirendnek báró Bánffy Zoltánnak a Maros-Vásárhelyt létesítendő kamara szervezésével megbízott miniszteri biztosnak adandó válasz végezte arra vonatkozólag, hogy a kamarának a legutóbbi időben hány kütagja volt a három székely megyében. Az adandó válasz szerint a 3 megyére 13 kereskedelmi és 11 ipari kütag esik és pedig Háromszékre 10, Udvarhelyre 8 és Csik megyére 6 tag. A fogarasi megyei intéző bizottságnak azon óhajához, hogy Fogarason a heti vásárok marha vásárral kapcsolassanak össze, a kamara hozzá nem járul. Végül Segesvár tanácsának egy átirata tárgyalatott, a melyben a kamara véleményét az iránt kéri ki, hogy tekintve Segesvár ipari és kereskedelmi viszonyait egy a házalást tiltó rendelet indokolt-e? A melyre vonatkozólag a kamara véleménye az, hogy egy ily tilalom a kereskedelem és ipar érdekében épen ott, teljesen indokolt.

Tavaszi virágkiállítás. Az országos magyar kertészeti egyesület a napokban küldte szét az ez évi tavaszi kiállítás programját, mely szerint e kiállítás április 26-tól május 1-ig a városligeti nagy iparsarnokban lesz. A kiállítási bizottság, melynek élén Emich Gusztáv egy. alelnök áll, mint eddigi, úgy ez évben is élénk tevékenységet fejt ki, hogy az egyesület által eddig rendezett kiállítások, jó hírnevének az ideki kiállítás is megfeleljen. A kiállítás bár csak virágkiállítás a neve, általános kertészeti kiállítás lesz, melyen virágokat, gyümölcsöt, gyümölcsfákat, konyhakermi terményeket, magvakat, kerti terveket és kertészeti eszközöket ki lehet állítani, mely cikkek az egyesület számos arany, ezüst és bronzérmét tűzött ki. Programokkal és bővebb felvilágosítással az orsz. magyar kertészeti egyesület titkársága szolgál.

Idegen-forgalom Brassóban.

— 1890. márcz. 12. —

„Európa” szálloda: Garoiu Mária ügyvéd neje Brassó Popp Jakab hivatalnok Predeal.
„Bukarest” szálloda: Polizer Miksa kereskedő Budapest.
Rosenthal Rezső utazó Bécs. Hilfreich József utazó Bécs.
„Korona” szálloda: Kőleány Mihály tanító Arad.

Vonatindulások. a) Budapest felé: vegyes vonat reg. 4 óra 54 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 15 perczkor; személyvonat este 7 óra 7 perczkor; b) Bukarest felé: délután 2 óra 34 perczkor. Vonatérkezések a) Budapest felől: személyvonat délelőtt 9 óra 45 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 óra 14 perczkor; vegyes vonat este 8 óra 32 perczkor. q) Bukarest felől: gyorsvonat d. u. 2 óra 55 perczkor. Pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvonat érkezik Predeáról.

Társzerkesztők:

Nagy-Küküllő megye részéről: Horváth László (Segesvár). Kis-Küküllő részéről: Gyöngyösi István (D.-Szt.-Márton). Felelős szerkesztő: Kis-Tétényi Walthér Béla. Laptulajdonos: Harmath Lajos. Kiadó: Alexi könyvnyomdája.

Sz. 124.—1890.

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezen közhirrre teszi, hogy a közhalmi tek. kir. járásbíróság 3837.—1888. polg. számú végzése által datki Korodi József s társai s a mennyiben az árverés kiírásáig törvényes zálogjogot nyertek, az összes felülfoglaltatott javára Datk községe ellen 420 frt 33 kr tőke s ennek 300 frtnak 1888. november 5-től járó 8% és 120 frt. 33 krnak 1888. év november hó 5-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 57 frt 20 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróságra lefoglalt 1 drb. 11451. számú 650 frtról kiállított állam-adóssági kötvény szelvény és talon nélkül nyilvános árverés útján eladatik.

Mely árverésnek a közhalmi kir. járásbírósa 132./1890. sz. kiküldetést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis Datk községe házában leendő eszközölésére 1890. év márczius hó 28-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitűztetik és ahhoz venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek esetleg a napi árfolyamon alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül pedig felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólírt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Közhalm, 1890. márczius 6-án.

Zachariás,

(87) 1—1

kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 1860.—1889. tlkvi.

Arverési hirdetmény kivonata.

A hosszuaszoí kir. járásbírósa, mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, miszerint Illescher Vancsa végrehajtónak Reckert János végrehajtás-szenvedő elleni 57 frt 40 kr és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a hosszuaszoí kir. bíróság területén fekvő Szép mező községe 3. számú tjkben A + 6—11. 15. 16. 18—24. 27. 28. 30. 34. és 37. rendszám alatt foglalt s Reckert János és neje Paehl Elisabeth tulajdonát képező s összesen 714 frt-ra becsült ingatlanokra az egyenkénti becsérték, mint megállapított kikiáltási árban az egyenkénti árverést elrendelte, és hogy ezen ingatlanok az 1890. évi ápril hó 23-ik napján délelőtt 9 órakor Szép mező községe házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. I. M. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Hosszuaszo, 1889. évi október 17.

A kir. járásbírósa, mint telekkönyvi hatóság.

Kellemen,

(88) 1—1

kir. aljbíró.

Sz. 10073.—1889. tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy Hincz Theria végrehajtónak Zsugenár Dimitru végrehajtást szenvedő elleni tőkekövetelés és járulékaí

iránti ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő Brassó területén fekvő, a brassói 3778. számú tjkben A + alatt foglalt 5962, 5963, 9843, és 13485. hrsz. a végreh. törvsz. 156 §-a alapján az egész ingatlanokra az árverést 1134 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1890. évi márczius hó 25-ik napján d. e. ezen tlkvi hatóság irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törv.-czikk 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1889. évi november 9-én.

A kir. törvszék, mint tlkvi hatóság.

Kovács,

(85) 1—1.

egyes-bíró.

Sz. 81.—1890. végreh.

Arverési hirdetmény.

Alólírt bírósági végrehajtó az 1881-ik évi LX. t. cz. 102. §-sa értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a brassói kir. bíróságnak 5109.—1889. sz. a. kelt végrehajtást rendelő és kiküldetést tartalmazó végzése folytán dr. Vajna Gábor ügyvéd által képviselt Lux Ferencz javára Bozián J. ellen 60 frt 02 kr. tőke, ennek 1889. évi február hó 3. napjától számítandó 6%, kamatai és eddig összesen 25 frt 55 kr. perköltség erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróságra felülfoglalt és 1698 frt 72 kr-ra becsült ingóságok u. m. házi butorok, ruhaneműek és czukrászdai, bolti szerelvények, valamint több nemű csemegék nyilvános árverés útján el fognak adatni.

Mely árverésnek az 1884.—1890 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Brassó belváros klastrom-utca 9. sz. a. leendő eszközölésére 1890 évi márczius hó 24-ik napjának d. u. 3 órája határidőül kitűztetik és ahhoz venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881-ik évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárán alól is el fognak adatni, a netalán elsőbbségi igénylők pedig felhívtnak, miszerint jogait az említett t. cz. 111. és 112. §-ai alapján árverezés megkezdéséig érvényesítsék.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881-ik évi LX. t. cz. 108. §-a szerint fizetendő.

Brassó, 1890. évi márczius hó 7.

(86) 1—1

Borsos Zsigmond,

kir. bírósági végrehajtó.

Öltöny-szövetek

valódi gyapjuból, kitűnő

brünni gyártmányok

a legujabb színekben

a tavaszi és nyári idényre

bámulatos olcsón beszerezhető

Frank & Pernitza

posztógyári raktárból

(35)13—24 Brünben.

Minták bérmentve. A szabómester urak dús tartalmu és elegáns kiállítású mintakönyveinket eredeti gyáriáron kapják.

Nagy raktár egyenruhák szövetiből es. kir. államhivatalnokok, torna- és tűzoltó-egyletek, stb. stb. számára.

Pontos és solid teljesítése minden megbízásnak, csak utánvét mellett vagy az összeg előleges beküldése ellenében.

Levelezés minden nyelven.

Brassó, nyomtatott ALEXI könyvnyomdájában.

Sz. 1309.—1890.

Pályázati hirdetmény.

Brassó megye hétfalusi járás községei részére összesen 8 erdőőri állomás szerveztetett, melyeknek betölthetése végett ezennel pályázat hirdettetik, és pedig:

1. Hosszufalu községe részére két erdőőri állomás egyenként 300 frt összes járandósággal.

2. Csernátalu községe részére egy erdőőri állomás 300 frt összes járandósággal.

3. Türkös községe részére egy erdőőri állomás 300 frt összes járandósággal.

4. Bácsfalu községe részére egy erdőőri állomás 300 frt összes járandósággal.

5. Tatrang községe részére egy (90) 1—3

erdőőri állomás 300 frt összes járandósággal.

6. Zajzon községe részére egy erdőőri állomás 300 frt összes járandósággal.

7. Pürkerez községe részére egy erdőőri állomás 300 frt összes járandósággal.

Felhívtnak mind azok, kik ezen állomások valamelyikét elnyerni óhajtják, hogy az 1879. évi erdő-törvény 38 §-ában előírt kötelekkel felszerelt folyamodványokat 1890 év április hó 15-éig alólírt hoz annyiaval bizonyosabban adják be, mivel elkéssetten érkezett folyamodványok nem fognak tekintetbe vétetni.

Hosszufalu, 1890. márczius 11-én.

Henter Gábor,

főszolgabíró.

T. CZ.

Alulírott igazgatóság ezennel közhirrre teszi, hogy Latzin Frigyes ur üvegkereskedését (Szinház-utcz.) megvette s azt ezentul saját költségén, mint brassói főraktárt tovább vezeti. Ugyanott dus választékban tart metszett-, sajtolt-, fuvott-, táblaüveget, valamint bor-, sör-, likörkészleteteket, világítási és különféle fényűzési czikkeket.

Megrendelések — monogrammokra és nevekre, metszve és festve, csinos kivitelen, — elfogadtatnak.

Bükszád, 1890. márczius 1-én.

Tisztelettel

Gróf Mikes-féle üvegyár igazgatósága
Bükszádon.

(82) 2—6

Szives figyelembe!!

Hogy a közeledő tavaszi idénnyel a nagyérdemű közönségnek gyártmányainkat bemutathassuk és egyidejűleg tisztelt vevőinknek a választást megkönnyíthessük, elhatároztuk a városi tanácsházban

tavaszi és nyári szövetekből,

kiállítást rendezni.

E kiállítás felőleli gyártmányaink minden nemét, és pedig:

Kabát- és nadrágszöveteket Cheviot és kötött áruból;
Paletot-felöltőszöveteket fényprésselt posztóból s Meltonból
Női esőköpeny-szöveteket;
Kamarn-szöveteket legfinomabb minőségben;
Uri plaideket;
Különböző posztókat;
Futószőnyegeteket.

Azon törekvéstől vezettetve, hogy gyapjuárunk gyártásában a lehető legjobbat állítsunk elő, támogatva gyárunk kitűnő s a technika legujabb követelményeinek megfelelő be rendezése által, azon kedvező helyzetben vagyunk, magasabb igényeknek is megfelelni, a mit kiállításunk minden elfogulatlan látogatója bizonyára csak megerősíteni fog.

Még megjegyezni bátorokodunk, hogy minden kiállított és raktárunkon lévő árunk tiszta juhgyapjuból vannak előállítva és kizárólag saját gyártmányaink, a miért minden kezességet elvállalunk s miről gyárunk meglátogatása által bárki is meggyőződhetik.

A kiállítás folyó márczius hó 14-étől 17-éig délelőtt 9—12, délután 2—5 óráig lesz nyitva szabad bemenet mellett s annak minél tömegesebb látogatására a nagyérdemű közönséget mély tisztelettel hívjuk meg.

Brassó, 1890. márczius hó 12-én.

Scherg Vilmos és Társa.